

การจัดการปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของชนกลุ่มน้อยชาวโรฮิงจา

The Management of The Rohingya Illegally Migration

ศิลปกรรม เอี่ยมวงศ์¹ ลิตานนท์ เจษฎาพิพัฒน์² และ ฉัตรวรัญ อดลสิงห์³

10.14456/jrgbsrangsit.2016.2

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของวิจัยในครั้งนี้ เพื่อ ศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ รูปแบบการ และผลกระทบด้านความมั่นคงต่อประเทศไทย จากการอพยพลักลอบเข้าเมืองของชนกลุ่มน้อยชาวโรฮิงจา โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก รวมทั้งชาวโรฮิงจาอพยพ รวมจำนวน 37 คน ด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า สถานการณ์และรูปแบบการอพยพลักลอบเข้าเมืองของชนกลุ่มน้อยชาวโรฮิงจาแตกต่างทั้งวิธีการและจำนวนโดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลา จากเดิมที่หนีการกดขี่ ทารุณกรรมใช้ความรุนแรงขับไล่ออกจากที่อยู่อาศัย การถูกละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การบังคับและถูกกีดกัน จำกัดสิทธิต่างๆ ในพื้นที่อยู่อาศัยเดิม มาเป็นแรงขับจากความขัดแย้งระหว่างชาวเมียนมาร์ในรัฐยะไข่ที่นับถือศาสนาพุทธและชาวโรฮิงจา ต่อมาเป็นแรงกระตุ้นจากเศรษฐกิจที่ดีกว่าและการค้ามนุษย์ โดยมีเป้าหมายที่ประเทศมุสลิม อาทิ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย การอพยพเคลื่อนย้ายลักลอบเข้าเมืองของชนกลุ่มน้อยชาวโรฮิงจา ยังไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทยในปัจจุบัน ยกเว้นกรณีกระบวนการค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้องเป็นเหตุให้ประเทศไทยตกในภาวะเสี่ยงที่จะถูกกีดกันทางการค้าเป็นตัวเลขไทยประเทศไทยให้เร่งแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ ในระยะต่อไปอาจจะเกิดความเสียด้านโอกาสการเข้าร่วมกระทำผิดใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ทำให้ประเทศไทยต้องทบทวนการดำเนินงานแบบตั้งรับที่ดำเนินการมาตลอด และต้องเร่งหากลยุทธ์ในเชิงรุกเพื่อให้เกิดการร่วมรับผิดชอบจากนานาชาติ โดยเฉพาะประเทศต้นตอ ด้วยการเริ่มการเจรจากับประเทศเมียนมาร์และประเทศอื่นๆ รวมทั้งการหารือในระดับภูมิภาค เพื่อเข้ามามีบทบาทในการร่วมแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน และการหารือกับองค์การระหว่างประเทศเพื่อกำหนดแนวทางดำเนินการอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงหลักอธิปไตยแห่งรัฐ เพราะเกิดผลกระทบต่อรัฐไทย และกติกาสากล ไม่อาจจะแก้ปัญหาได้เด็ดขาด หากต้นตอของปัญหาไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมประเทศไทยเองนอกจากจะต้องรับภาระในฐานะประเทศกลางทางยังต้องบริหารภาพลักษณ์ของประเทศไทยต่อเวทีโลก ควบคู่กับการจัดการปัญหาการค้ามนุษย์อย่างเด็ดขาดเพื่อมิให้ผู้อพยพกลายเป็นเหยื่อในสถานการณ์อีกต่อไป การเสริมความร่วมมืออย่างเข้มข้นกับองค์การประเทศมุสลิม โดยผ่านองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) และรัฐบาลที่เกี่ยวข้องเป็นการแก้ปัญหาในระยะยาวที่ยั่งยืน

คำสำคัญ: โรฮิงจา, ผู้อพยพหลบหนีเข้าเมือง, การจัดการปัญหา

¹ นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจ และการเมือง มหาวิทยาลัยรังสิต

² อาจารย์ประจำ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจ และการเมือง วิทยาลัยนวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต

³ อาจารย์ประจำ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจ และการเมือง วิทยาลัยนวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต

Abstract

The objectives of the research are as follows: (1) to study and analyze the situations and patterns of illegal immigration of Rohingya people, (2) to study the impact of illegal immigration of Rohingya people on Thailand's security, and (3) to recommend alternatives to dealing with the issue of illegal immigration of Rohingya people of the Thai government. This qualitative study relied on secondary data obtained from official sources, including undisclosed information from concerned offices and research reports, while the primary data were obtained through semi-structured interviews of 37 key informants including Rohingya immigrants.

It was found that the situations and patterns of illegal immigration of Rohingya people were varied in terms of means and number of the immigrants and people involved. The process of the immigration can be divided into 3 phases. The first phase started with oppression, violence used to banish them from their habitation, violation of human rights, compulsion and obstruction of access to obtainable rights in their homeland. That included conflicts between Buddhist Myanmar people in Rakhine and Rohingya people who are Muslim. The second phase began as a result of the drive for better living conditions and further human trafficking, whereby the destinations were Islamic countries, such as Malaysia and Indonesia. The illegal immigration of Rohingya people as such has not been found to affect Thailand yet in terms of national and social security and culture. Nevertheless, the country is at risk of trade barrier as a result of the human trafficking issue, implying that urgent responses are required. The upcoming phase suggests risks of law violation in Thailand's three southern provinces. This requires Thailand to revise how the problems have been dealt passively and to seek for pro-active strategies where countries, particularly ones where the problem originally arose, cooperatively hold responsibilities. The first step would be negotiations with Myanmar and other countries, including regional dialogue for involving parties to take part in dealing with the issue sustainably. Discussions with international corporations are also necessary in order to set up appropriate ways to handle the situations, with consideration given to sovereignty as they could bring about border issues to Thailand. Furthermore, international rules cannot be the solution as long as the right cause of the problems has not been dealt with appropriately. Aside from dealing with the issues as the country in between, Thailand has to manage her image to the world and deal with human trafficking decisively to prevent the immigrants from being further victims. Strengthening intensive collaboration with corporations in Islamic countries through Organization of Islamic Cooperation (OIC) and concerned governments would bring about sustainable solutions to the problems.

Keywords: Rohingya, Illegal Immigrants, Dealing With Problems